Versie: 8 december 2019

© Allan Kleiweg

Tijdschriftartikel Bushalte Biert

Wie in de geschiedenis van de RTM duikt, komt soms onverwachts een pareltje tegen. Zo ook onderstaand bericht over de heroïsche strijd voor een bushalte door juffrouw Treurniet, te Biert. Het krantenknipsel van een onbekende auteur, is overgenomen uit een onbekende uitgave uit februari 1966 . Inclusief onnavolgbare volzinnen met meerdere verrassende wendingen en enkele eventuele schrijf-, stijl-, tik- of zetfouten.

De tram komt nooit weerom, nooit niet meer ...

Om nu te zeggen, dat er veel tranen zijn geschreid en bijzonder hartelijke woorden zijn gesproken, die middag, toen het laatste trammetje van Spijkenisse naar Hellevoetsluis reed, neen, niet bepaald. Er was die vlag halfstok van juffrouw Treurniet, – what is in a name – in Biert, met de vraag in grote letters “Waarom bushalte voor Biert vergeten ?”. Maar ja, die vraag werd aan het eind van de rit door RTM-directeur Van Zuijlen meteen beantwoord: “We zullen er voor zorgen, dat daar een halte komt”. Er was voorts de gemeenschapszang. “Dat is het einde” van een aantal opgeschoten jongelui, bijkans gehuurde rouwdragers.

In Hellevoetsluis zette machinist A. den Tuinder voor het laatst de tram stil, stapten de tien (betaald hebbende) passagiers en een twintig, dertig genodigden uit de vier, door de Bergeend getrokken wagens, en draaide conducteur L.M. van Driel schijnbaar onbewogen deze wagens op slot.

Er gaan er een stuk of wat naar de sloper, vertelde de directeur, er is echter ook belangstelling voor een treintje in Oostenrijk en Portugees Angola. En mochten er particulieren zijn die graag een locomotief in de tuin zouden willen, dat zij zich aan de Rosestraat melden.

Na de laatste rit met de tram naar Hellevoetsluis en de eerste rit met de bus via Vierpolders naar Rockanje zijn er in Casa Blanca in laatst genoemde plaats nog vele woorden over en weer gesproken. Er waren mensen, die zeiden, dat de RTM vroeger wel wat erg op winst was uitgeweest, er bevond zich in het gezelschap één magistraat, volgens wiens volstrekte mening de RTM nu een andere en voor het publiek betere koers zou gaan varen.

Hoe het nu van de zomer moet, wanneer voor het strand niet meer alles mee kan in de tram ? En van de winter, wanneer sneeuw en ijs het busverkeer belemmeren ? Ja, dit waren vragen,

die tijdens de laatste en de eerste rit veelvuldig werden gesteld. Laten we het erop houden, dat de tijd het een en ander wel zal leren.

FOTO 1: Protest juffrouw Treurniet
FOTO 2: RTM-personeel zwaait de laatste tram uit

Fotobijschrift: In Biert (boven) was men kennelijk vergeten dat het wel eens makkelijk zou kunnen zijn als ook aar de bus stopte, en bij het vertrek uit Spijkenisse werd de laatste tram toch nog nagewuifd. De rails liggen nu klaar om opgeruimd te worden. Of om weg te roesten ...

Grote belangstelling van pers en liefhebbers bij het vertrek van de laatste tram van Spijkenisse naar Hellevoetsluis, maandag 14 februari 1966 .

Hulde aan de machinisten en conducteurs, vlag halfstok en woede voor het ontbreken van een bushalte. Juffrouw Treurniet uitte haar gevoelens en kreeg de gewenste bushalte. Leve de tram !!!! Biert, 14 februari 1966 .

Bronnen:

- Bron artikel: Onbekende krant, februari 1966 . Auteur onbekend. Coll. samensteller.
- Afbeelding 54g.1: Vertrek laatste tram - Fotograaf: Hans Oerlemans.
- Afbeelding 54g.2: Protest Juffrouw Treurniet - Fotograaf: Hans Oerlemans.